

покана. Той не одобри да отидемъ, тъй като отъ тая покана разбралъ, че щѣли да ни правятъ „рѣчи и пр.“ Положението Ви може да бжде твърдѣ неловко, забѣлѣжи г. Гирсъ, тъй като могатъ да почнатъ да говорятъ противъ княза Ви, и какво ще кажете Вие? Затоа и ние Ви телеграфирахме, че г. Гирсъ съвѣтва да не ходимъ въ Русия. Тая заранъ обаче получихме депешата Ви, съ която ни заповѣдвате Н. В. Прѣосвященство заедно съ нѣкои отъ другаритѣ, си да замине за Русия, а г. Ив. Ев. Гешовъ за Англия. Слѣдъ получаване на тая Ваша депеша ние повторно се обърнахме къмъ г. Гирса съ молба да позволи на Н. В. Прѣосвященство и двамата отъ неговитѣ другари да се върнатъ прѣзъ Русия. Ние направихме това, тъй като отъ неговитѣ думи заключихме, че, ако противъ неговия съвѣтъ ние идемъ въ Русия, на мѣсто добро, може зло да сторимъ. До тоя часъ още не сме получили отговора на г. Гирса. Каквото рѣшение вземемъ ще Ви го изпратимъ по телеграфа.

Приемете, господинъ Министре, увѣрение въ отличното ни къмъ Васъ почитание.

-(Подп.) Митрополитъ Климентъ

-(Подп.) Ив. Ев. Гешовъ

Копенхагенъ, 24 септември 1885 г.

Господинъ Министре,

Въ продължение на писмото, което имахме честь да Ви отправимъ вчера, ние днесъ имаме честь да Ви явимъ, че тая заранъ г. Гирсъ слѣзе отъ Фреденсборгъ въ Копенхагенъ и веднага ни повика, за да ни даде отговора си на телеграмата, въ която повторно го помолихме да даде дозволение на трима отъ депутацията ни да се върнатъ като частни лица прѣзъ Русия. Г. Гирсъ ни съобщи, че говорилъ за нашата телеграма на императора, и че Негово Величество намѣрилъ за излишно да отиваме прѣзъ Русия. „Нѣматъ ли довѣрие въ моитѣ думи? попиталъ Н. Величество. Щомъ се прѣдставиха мене и взеха царската ми дума, ще се каже, че взеха думата на Русия, нѣма за какво да отиватъ тамъ.“ Затоа, забѣлѣжи г. Гирсъ, вие прибързайте да се върнете у Васъ и да съобщите царската дума на Вашитѣ. Азъ тая дума съобщихъ по телеграфа и на г. Кояндера. Ние не прѣставаме да се тру-